

MALAKIAS

1

2

3

4

KAPITTEL 1

Dette utsagn er Herrens ord til Israel ved Malakias.

² Jeg har elsket eder, sier Herren. Og I sier: Hvormed har du vist oss din kjærlighet? Er ikke Esau bror til Jakob? sier Herren, og enda har jeg elsket Jakob,

³ men hatet Esau og gjort hans fjell til en ørken og hans arv til en bolig for ørkenens sjakaler.

⁴ Når Edom sier: Vi er knust, men vi skal bygge ruinene op igjen, da sier Herren, hærskares Gud, så: De skal bygge, men jeg skal rive ned, og de skal kalles ugudelighetens land og det folk som Herren til evig tid er vred på.

⁵ I skal se det med egne øine, og I skal si: Herren er stor ut over Israels landemerke.

⁶ En sønn ærer sin far, og en tjener sin herre; er nu jeg far, hvor er da min ære, og er jeg herre, hvor er da frykten for mig? sier Herren, hærskares Gud, til eder, I prester som forakter mitt navn. Og I sier: Hvormed har vi vist forakt for ditt navn?

⁷ Ved å bære frem uren mat på mitt alter. Og I sier: Hvormed har vi krenket din renhet? Ved å si: Herrens bord er ingen ære verdt.

⁸ Når I kommer med et blindt dyr for å ofre det, er det da intet ondt deri? Og når I kommer med et halt eller et sykt dyr, er det da intet ondt deri? Kom med slike gaver til din stattholder! Mon han vil finne behag i dig, eller mon han vil ta nådig imot dig? sier Herren, hærskares Gud.

⁹ Så bønnfall nu Gud at han må bli oss nådig! Med egne hender har I gjort dette -- kan han da for eders skyld være nådig? sier Herren, hærskares Gud.

¹⁰ Gid det fantes nogen blandt eder som vilde lukke tempeldørene, så I ikke skal gjøre op ild på mitt alter til ingen nytte! Jeg finner ikke behag i eder, sier Herren, hærskares Gud, og til offergaver fra eders hånd har jeg ingen lyst.

¹¹ For fra solens opgang til dens nedgang skal mitt navn bli stort blandt hedningefolkene, og på hvert sted skal det brennes røkelse og bæres frem offergaver for mitt navn, rene offergaver; for mitt navn skal bli stort blandt folkene, sier Herren, hærskares Gud.

¹² Men I vanhelliger det ved å si: Herrens bord er urent, og maten som gis til det, er lite verd.

¹³ Og I sier: Å, for en møie! Og I blåser av det, sier Herren, hærskares Gud, og I bærer frem slikt som er røvet, og det som er halt og sykt -- sådant bærer I frem som offergave! Skulde slike gaver fra eder behage mig? sier Herren.

¹⁴ Forbannet være den som farer med svik, [ved å foregi at han bare har hundyr å ofre]

enda der er handyr i hans hjord, og den som gjør et løfte og enda ofrer til Herren et hundyr som har lyte; for jeg er en stor konge, sier Herren, hærskares Gud, og mitt navn er forferdelig blandt folkene.

KAPITTEL 2

Og nu kommer dette bud til eder, I prester!

² Dersom I ikke vil høre og ikke legge eder det på hjerte, så I gir mitt navn ære, sier Herren, hærskares Gud, så vil jeg sende forbannelsen mot eder og forbanne eders velsignelser; ja, jeg har alt forbannet dem, fordi I ikke legger eder det på hjerte.

³ Se, jeg forbanner eders ætt og kaster møkk i ansiktet på eder, møkk av eders høitidsoffere; og I skal selv bli kastet op i den.

⁴ Da skal I kjenne at jeg har sendt eder dette bud, forat det skal være min pakt med Levi, sier Herren, hærskares Gud.

⁵ Den pakt jeg hadde med ham, lovte ham liv og lykke; det gav jeg ham forat han skulde frykte mig, og han fryktet mig og var forferdet for mitt navn.

⁶ Sannhets lov var i hans munn, og urett blev ikke funnet på hans leber; i fred og ærlighet vandret han med mig, og mange omvendte han fra misgjerning.

⁷ For en prests leber skal holde fast ved kunnskap, og lov skal hentes fra hans munn; for han er Herrens, hærskares Guds sendebud.

⁸ Men I har veket av fra veien og har fått mange til å støte an mot loven; I har fordervet Levi-pakten, sier Herren, hærskares Gud.

⁹ Derfor har også jeg gjort eder foraktet og ringe i alt folkets øine, fordi I ikke akter på mine veier, men gjør forskjell på folk for loven. [de. når I skal dømme efter loven]

¹⁰ Har vi ikke alle sammen én far? Har ikke en Gud skapt oss? Hvorfor er vi da troløse mot hverandre, så vi vanhelliger våre fedres pakt?

¹¹ Juda har vært troløs, og vederstyggelige ting er gjort i Israel og i Jerusalem; for Juda har vanhelliget Herrens helligdom, som han elsker, og har tatt en fremmed guds døtre til ekte.

¹² Hos den mann som det gjør, skal Herren utrydde av Jakobs telter hver levende sjel, og den som bærer offergaver frem for Herren, hærskares Gud!

¹³ For det annet gjør I også dette: I dekker Herrens alter med tårer, med gråt og sukk, [nemlig: av eders forskutte hustruer] så han ikke mere ser på offergaven eller med velbehag tar imot noget av eders hånd.

¹⁴ Og I sier: Hvorfor? Fordi Herren har vært vidne mellom dig og din ungdoms hustru, som du har vært troløs mot, enda hun er din ektemake og din hustru som du har inngått pakt med.

¹⁵ Men har ikke en [Abraham] gjort det og er enda blitt i live? Men hvad gjorde denne ene? Han vilde opnå den ætt Gud hadde lovt ham; men I skal ta vare på eders liv, og mot din ungdoms hustru må du ikke være troløs!

¹⁶ For jeg hater skilsmisse, sier Herren, Israels Gud; en dekker derved sitt klædebon med vold, sier Herren, hærskares Gud. Så ta da vare på eders liv og vær ikke troløse!

¹⁷ I har trettet Herren med eders ord, og I sier: Hvorledes har vi trettet ham? Ved å si: Hver den som gjør ondt, er god i Herrens øine, og i sådanne har han velbehag, eller: Hvor er Gud, han som dømmer?

KAPITTEL 3

Se, jeg sender mitt bud, og han skal rydde vei for mitt åsyn; og brått skal han komme til sitt tempel, Herren som I søker, paktens engel som I stunder etter; se, han kommer, sier Herren, hærskaresnes Gud.

² Men hvem kan utholde den dag han kommer, og hvem kan bli stående når han lar sig se? For han er som en smelters ild og som tvetteres lut.

³ Og han skal sitte og smelte og rense sølvet, og han skal rense Levis barn og gjøre dem rene som gull og sølv; og de skal bære frem for Herren offergaver i rettferdighet,

⁴ og Judas og Jerusalems offergaver skal behage Herren, som i gamle dager, som i fordums år.

⁵ Og jeg vil komme til eder og holde dom og være et hastig vidne mot trollkarene og horkarlene og dem som sverger falsk, og mot dem som forholder dagarbeideren hans lønn og gjør vold mot enken og den farløse, og som bøier retten for den fremmede og ikke frykter mig, sier Herren, hærskaresnes Gud;

⁶ for jeg, Herren, har ikke forandret mig, og I, Jakobs barn, er ikke tilintetgjort.

⁷ Like fra eders fedres dager har I veket av fra mine lover og ikke holdt dem; vend om til mig, så vil jeg vende om til eder, sier Herren, hærskaresnes Gud. Og I sier: Hva skal vi vende om fra?

⁸ Skal et menneske rane fra Gud, siden I raner fra mig? Og I sier: Hva har vi rant fra dig? Tienden og de hellige gaver.

⁹ Forbannelsen har rammet eder, og fra mig raner I, ja hele folket.

¹⁰ Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det kan finnes mat i mitt hus, og prøv mig på denne måte, sier Herren, hærskaresnes Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens sluser for eder og utøse velsignelser over eder i rikelig mål!

¹¹ Og jeg vil true eteren [gresshoppen.] for eders skyld, så den ikke ødelegger jordens avgrøde for eder; og vintreet på marken skal ikke slå feil for eder, sier Herren, hærskaresnes Gud.

¹² Og alle folkene skal prise eder lykkelige; for da skal eders land være et herlig land, sier Herren, hærskaresnes Gud.

¹³ Eders ord har vært sterke mot mig, sier Herren. Og I sier: Hva har vi sagt oss imellem mot dig?

¹⁴ I har sagt: Fåfengt er det å tjene Gud, og hva vinning har det vært for oss at vi har akttet på hans bud, og at vi har gått i sørgeklær for Herrens, hærskaresnes Guds skyld?

¹⁵ Og nu priser vi de overmodige lykkelige; ikke alene trives de vel de som lever ugudelig, men de har satt Gud på prøve og har allikevel sloppet fri.

¹⁶ Da talte de med hverandre de som frykter Herren, og Herren lyttet til og hørte det, og det ble for hans åsyn skrevet en minnebok for dem som frykter Herren og tenker på hans navn.

¹⁷ Og på den dag som jeg skaper, sier Herren, hærskaresnes Gud, skal de være min eiendom, og jeg vil spare dem, likesom en mann sparer sin sønn som tjener ham.

¹⁸ Da skal I atter se forskjell mellom den rettferdige og den ugudelige, mellom den som tjener Gud, og den som ikke tjener ham.

KAPITTEL 4

For se, dagen kommer, brennende som en ovn; da skal alle overmodige og hver den som lever ugudelig, være som halm, og dagen som kommer, skal sette dem i brand, sier Herren, hærskares Gud, så den ikke levner dem rot eller gren.

² Men for eder som frykter mitt navn, skal rettferdighetens sol gå op med lægedom under sine vinger; og I skal gå ut og hoppe som gjøkalver,

³ og I skal trå ned de ugudelige, for de skal være som aske under eders fotsåler, på den dag jeg skaper, sier Herren, hærskares Gud.

⁴ Kom i hu Mose, min tjeners lov, som jeg gav ham på Horeb for hele Israel, både lover og bud!

⁵ Se, jeg sender eder Elias, profeten, før Herrens dag kommer, den store og forferdelige;

⁶ og han skal vende fedrenes hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.

For other languages please go to **www.wordproject.org**